

Primeres lliçons de la victòria de la ultradreta a Saxònia-Anhalt

El 6 de setembre, el partit d'extrema dreta, racista, antimmigrant i antiobrer, i particularment antimigrants, Alternativa per a Alemanya (AfD), un partit burgès d'extrema dreta, va obtenir un 44 % dels vots en les eleccions al Parlament de Saxònia-Anhalt. Les causes socials d'aquest resultat són ben conegudes: l'atur massiu —el grup Volkswagen acaba d'eliminar 100.000 llocs de treball a Alemanya, amb l'acord dels sindicats, per reorientar la producció cap al sector armamentístic—, l'empobriment de la població, els atacs contra les pensions i la Seguretat Social per part del Govern de Merz i dels seus partidaris...

Una enquesta a peu d'urna de la televisió pública ARD revela que el factor determinant del vot a favor de l'AfD, entre tots els temes de la campanya, va ser la «perdurabilitat dels sistemes socials (25 %)». Per extreure les primeres lliçons d'aquesta votació, cal tornar sobre les causes polítiques del vot: el partit Demòcrata Cristià (CDU), actualment al poder, així com tots els seus aliats socialdemòcrates, amb totes les seves variants, han estat rebutjats massivament per la població. Jean-Luc Mélenchon té raó quan afirma: «A Alemanya, la victòria de l'AfD és el resultat de la política neoliberal dels governs alemanys de gran coalició entre la dreta i el PS». El principal candidat de l'AfD fins i tot es va referir al canceller Merz com «el seu millor aliat en la campanya».

Les mesures que està aplicant el govern federal —i les que té anunciades— suposen un greu atac contra les conquestes socials de la classe obrera alemanya.

Entre aquestes mesures hi ha: facilitar els acomiadaments a les empreses, augmentar la durada dels contractes temporals i permetre acumular fins a sis contractes temporals consecutius; endurir les baixes mèdiques; augmentar gradu-

alment l'edat de jubilació fins a arribar als 70 anys; restringir la jubilació anticipada sense retallades; reduir un 8 % la plantilla de l'Administració; endurir el subsidi d'atur de llarga durada; i imposar restriccions en l'assegurança d'atur (els menors de 30 anys amb més de 5.000 euros estalviats queden exclosos de la prestació per desocupació).

Retallades en sanitat per valor de 16.300 milions d'euros el pròxim any. S'incrementen els copagaments dels medicaments i de les estades hospitalàries, i es redueix la cobertura d'alguns tractaments dentals; també s'imposen fusions i tancaments d'hospitals, juntament amb una reducció del nombre de llits hospitalaris, i s'elimina la cobertura sanitària gratuïta per als cònjuges sense ingressos propis.

Per a molts electors, la tàctica del «cordó sanitari» per frenar l'extrema dreta de l'AfD ha fet que arribessin a creure que els únics adversaris de la política del govern són, precisament, els de l'AfD. Per haver-se associat a l'anomenat «tallafoc antifeixista» o al «cordó sanitari» amb la dreta al poder —que aplica una política obertament xenòfoba, militarista i reaccionària, rebutjada, segons les últimes enquestes, pel 87 % dels alemanys—, el Partit Socialdemòcrata (SPD), els Verds i La Esquerra (Die Linke) han estat castigats de la mateixa manera que la CDU. Die Linke ha registrat el seu pitjor resultat a Saxònia-Anhalt des del 1990. Tots ells han donat suport al programa d'armament del Govern de Merz, que té com a objectiu declarat que l'exèrcit alemany sigui el més poderós d'Europa i estigui «preparat per a la guerra», en paraules del ministre de Defensa socialdemòcrata, Boris Pistorius (SPD). Són primeres lliçons que cal tenir en compte, i no només per a Alemanya.

Ara, tothom reclama repetir aquesta política de cordó sanitari per impedir un

govern de l'AfD, cosa que significa donar suport a un govern de la CDU. La CDU ha deixat clares les seves condicions: «No hi haurà concessions, sinó cinc anys de CDU pura». Si s'accepten aquestes condicions, impedir que l'AfD accedeixi al govern de Saxònia-Anhalt pot facilitar-li el camí cap al govern federal.

Declaració del Consell de Portaveus de l'AGBSW del 8 de setembre de 2026 (extractes)

L'AGSW agrupa sindicalistes vinculats a BSW. Aquest text fa un balanç crític de la seva actuació

El resultat de les eleccions a Saxònia-Anhalt posa de manifest fins a quin punt és fort el desig d'una gran part de la població —i no només allà— d'un canvi fonamental en les condicions polítiques i socials. La CDU, fins ara el partit més poderós, ha vist com el seu percentatge de vots (vot de llista) es reduïa a més de la meitat. Ni Die Linke, ni l'SPD, ni els Verds han sabut aprofitar aquesta situació. El BSW, amb un 5,3 % dels vots en la votació de llistes, ha assolit pels pèls el seu objectiu mínim: entrar al Parlament regional. En la votació uninominal, només he obtingut un 3,2 %.

L'AfD s'ha convertit, amb aproximadament el 44 % dels vots, en el partit més fort amb diferència, fins i tot entre els sindicalistes. La immensa majoria de les persones en situació econòmica precària i amb un nivell d'educació formal més baix va votar l'AfD, que ha aconseguit abordar els grans problemes i la necessitat d'una altra política mitjançant la seva agitació simplista, que desvia l'atenció de les causes reals i es dirigeix contra «els vells partits», i amb una retòrica polaritzadora i exclouent

Per subscriure't a la Carta Setmanal del POSI

Si no la reps, et convidem que la rebes cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis altres companys i companyes a qui els pugui interessar. L'elaboració i tramesa d'aquesta Carta suposa algunes despeses. El POSI, que l'edita, no rep ni demana subvencions. La nostra activitat i publicacions són finançades exclusivament per treballadors i treballadores. Et demanem un suport de 5 euros (o més, si vols) a l'any per donar suport a la publicació d'aquesta Carta Setmanal. El nostre compte a La Caixa és ES53 2100 2812 51 0200071314 (indicant suport Carta Setmanal)

Per rebre la Carta envia un correu a info@posicuarta.org
Contacta a través de <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

contra les minories. El «cordó sanitari» com a estratègia contra l'AfD ha fracassat estrepitosament.

Segons les enquestes, el BSW va ser escollit principalment pel seu programa en matèria de justícia social, els interessos de l'Alemanya de l'Est, la pau, la política educativa i les pensions, de manera gairebé uniforme en tots els grups socials i d'edat, tant a la ciutat com al camp. Els votants del BSW estan dividits pel que fa a la seva actitud envers l'AfD; segons una enquesta, més del 60 % considera que un govern de l'AfD seria força preocupant.

Els partits que governen a Alemanya i als Länder, la CDU/CSU, l'SPD, els Verds, el FDP, però també Die Linke, representen una evolució d'Alemanya que un nombre cada vegada més gran de persones percep com a molt negativa: estancament econòmic i declivi de la indústria, problemes socials creixents, salaris i pensions massa baixos, pèrdua de llocs de treball i preocupació pel futur dels fills. Els preus dels aliments, l'energia i els lloguers pugen, i cada vegada més persones ja no poden arribar a final de mes. Falten habitatges assequibles, i la qualitat de les escoles i les llars d'infants és insuficient. Es retallen la seguretat social i les prestacions públiques, les condicions de vida en moltes regions es deterioren i les desigualtats socials i les divisions s'accentuen. La forta immigració dels darrers 15 anys i la insuficient integració plantegen problemes, sobretot per als grups de població ja desfavorits.

El perill de guerra es fa cada vegada més imminent amb l'escalada del conflicte a Ucraïna i contra Rússia, impulsada pel Govern federal i la UE. La seva política de rearmament massiu accelera alhora el desmantellament de l'estat del benestar. La societat es militaritza. Les exigències dels empresaris per restringir els drets dels treballadors i dels sindicats, en particular el dret de vaga, són cada vegada més fortes. Es restringeixen la diversitat d'opinions i els drets democràtics. Observem un marcat gir cap a la dreta de la política, del qual els partits que governen són els principals responsables.

Tanmateix, l'AfD no és una alternativa que beneficiï la majoria de la població. No és un partit pacifista, sinó que dona suport a la política de rearmament i militarització del Govern de Merz. A més, les seves suposades reivindicacions socials no són més que pura propaganda. Representa una continuació radicalitzada de la política contrària als interessos dels treballadors i a l'estat del benestar. Els problemes no es resolen amb una política contra els immi-

grants, una ideologia etnicista i nacionalista i una guerra cultural contra els comportaments i les opinions divergents, més pressió a les escoles i la negociació de la crisi climàtica.

Al mateix temps, les eleccions han posat de manifest fins a quin punt les idees i els objectius d'una alternativa social, orientada cap als treballadors i la pau, tenen actualment poca presència i arrelament. El BSW no ha aconseguit consolidar-se com l'oposició social i pacífica ni com l'alternativa a la política dominant, ni tampoc a l'AfD. En comparació amb els resultats electorals del 2024 a Brandenburg, Saxònia i Turingia, el suport al BSW s'ha reduït dràsticament. En els darrers dos anys ha perdut una gran part dels votants i militants que, al principi, havien dipositat les seves esperances en el BSW com a tal alternativa, una alternativa clàssica d'esquerres.

Les coalicions a Turingia i Brandenburg, així com la sortida del Bundestag, han dificultat que el BSW adopti una posició autònoma. En lloc d'abordar de manera popular tant la política i els discursos del bloc dominant com l'agitació i la propaganda d'odi de l'AfD i de l'extrema dreta etnonacionalista, el BSW amb prou feines ha refutat aquesta última i ha actuat contra els governs mitjançant acusacions superficials i generalitzades i eslògans. El BSW no ha de jugar ni a l'«equip de la CDU» ni a l'«equip de l'AfD». Ha de lluitar per aconseguir vots davant de tots dos bàndols.

En aquesta situació, el BSW necessita un nou començament. Necessita un perfil clar i propi, així com una actitud ofensiva com a representant dels treballadors i de la «gent corrent». Tal com ho va ser la socialdemocràcia en les seves millors èpoques (i l'SPD ja no ho és des de fa molt de temps). Sense allunyar la majoria de la gent (com fa Die Linke) amb posicions o comportaments desencertats o excessius, que només defensen petites minories.

Cal parlar del capitalisme i de l'imperialisme, així com de les alternatives possibles. La política dominant s'ha de desxifrar —en termes populars— com una lluita de classes des de dalt, una política en interès del gran capital i de les elits polítiques vinculades a aquest. El desmantellament de l'estat del benestar i la política de guerra i rearmament són les dues cares d'una mateixa moneda. I la restricció de la llibertat d'expressió i de la democràcia és, per dir-ho així, una tercera cara d'aquesta moneda.

El BSW s'ha de centrar en la lluita

contra el rearmament i la guerra, així com en la defensa dels interessos socials dels assalariats, dels petits autònoms i de les seves famílies. Necessita un perfil clar com a partit que defensa bons llocs de treball, bons salaris i pensions, assistència sanitària, atenció a la gent gran, educació, serveis públics i habitatges assequibles. En aquestes qüestions, ni la continuació de la política actual ni una cooperació amb l'AfD ofereixen cap solució.

Tampoc no n'hi ha prou amb centrar-se únicament en la lluita dins dels parlaments i per als parlaments. Un partit que vulgui canviar les coses ha d'estar arrelat en els entorns socials, els sindicats i altres organitzacions, i ha de ser capaç de mobilitzar fora dels parlaments. Només si aconsegueix així guanyar sectors cada vegada més amplis de la població contra la política de guerra i rearmament i a favor d'un enfortiment, en lloc d'un desmantellament, de l'estat del benestar, i mobilitzar-los contra la política del Govern, el BSW podrà apropiarse dels seus objectius.

El BSW ha de reprendre la tradició dels moviments democràtics, del moviment obrer i també de l'antifeixisme: «rebutgem les ideologies d'extrema dreta, racistes i violentes de qualsevol mena». El BSW no ha d'aparèixer com un partit que s'oposa de manera general a la immigració, i no ha de participar en la «guerra cultural», ni des de la «dreta» ni des de l'«esquerra». El BSW està a favor de la pau i la llibertat, de la igualtat de drets i d'oportunitats per a totes les persones.

El BSW ha de recuperar l'impuls amb què es va fundar. En el programa del BSW s'estableixen les bases per a un partit d'aquest tipus: la justícia social, la raó econòmica, la pau i la llibertat són orientacions fonamentals i duradores per al BSW. Com a partit d'aquest tipus, el BSW és molt necessari, ja que la seva absència es fa notar més que

INTRODUCCIÓN

Desde la entrada de 70.000 personas en Ceuta a finales de julio, han sido recibidas las noticias y declaraciones que se han publicado. Sin embargo, en ellas ha estado presente un mismo tema: la crisis migratoria. En las últimas semanas, la crisis migratoria ha sido el tema central de los debates políticos y sociales. En las últimas semanas, la crisis migratoria ha sido el tema central de los debates políticos y sociales. En las últimas semanas, la crisis migratoria ha sido el tema central de los debates políticos y sociales.

El BSW s'ha de centrar en la lluita